

99. møde.

Torsdag den 13. maj kl. 11.

Formanden:

I skrivelse af gårs dato meddeler handelsministeren, at han ønsker mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om anvendelse af kernekraft som energikilde i Danmark.

(Lovf. nr. 251).

I skrivelse af gårs dato meddeler handelsministeren endvidere, at han i henhold til forretningsordenens § 19 ønsker at give tinget en *skriftlig redegørelse* om Dansk energipolitik 1976. Eksemplarer er omdelt.

Redegørelsen vil blive optaget i tillæg B.

I skrivelse af gårs dato meddeler fiskeriministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri.

(Lovf. nr. 252).

I skrivelse af gårs dato meddeler finansministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovf. nr. 253).

Udvalget for forretningsordenen har afgivet betænkning og indstilling om ændring af forretningsorden for folketinget. (Andre selvst. forsl. nr. LXXIV). Eksemplarer vil blive omdelt.

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede handelsminister, for at han kan fremsætte det for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om anvendelse af kernekraft som energikilde i Danmark.*

Samtidig skal jeg i medfør af § 1 i lov om energipolitiske foranstaltninger fremlægge min redegørelse „*Dansk energipolitik 1976*“, hvori regeringen redegør for sine planer for en energipolitik frem til slutningen af dette århundrede.

Der er bred enighed om, at det danske samfund ikke kan lade energiproblemerne ligge. Vi har allerede følt på vores krop, hvad forstyrrelser i de løbende tilførsler af energi kan betyde for vort samfund.

Vi er for vore nødvendige energiforsyninger overordentlig sårbare, dels fordi vi må importere samtlige vore forsyninger af energi, dels fordi vi igennem en lang årække har baseret os på et helt overvejende forbrug af mineralsk olie.

Vi må se i øjnene, at den energikilde, som vi i øjeblikket er næsten 100 pct. afhængige af, produceres og handles under forhold, der ligger uden for det danske samfunds indflydelse, og vi må indrette os på, at olien vil blive en stadig knappere og stadig forholdsmæssigt dyrere energikilde.

Intet land — industrialiseret eller på udviklingsstadiet — tør lade disse problemer ligge. Enerkipolitikken er blevet et centralt led i landenes økonomiske og sociale politik.

Dette har særlig gyldighed for Danmark, hvis hele situation desværre i enestående grad er udsat.

Regeringen har derfor følt sig under en stærk forpligtelse til at udforme en politik til løsning af disse problemer.

Forberedelserne hertil har både under socialdemokratiske regeringer og venstre-regeringer stået på i lang tid, faktisk lige siden energikrisen indtrådte i 1973. Forberedelserne til den energipolitiske plan, som nu foreligger, er bl. a. indeholdt i redegørelserne fra 1974 og 1975, og det generelle lovmæssige grundlag er tilvejebragt gennem de vedtagne energilove.

Ved lov om energipolitiske foranstaltninger er oprettet et energiråd, og regeringen vil drage omsorg for, at folketinget bliver bekendt med rådets synspunkter på regeringens oplæg.

Gennem det sidste halvandet år har energiplysningsudvalget ført en bredt anlagt oplysningsvirksomhed med sigte på at orientere befolkningen om de energipolitiske problemer, det danske samfund vil stå over